

1865-05-17

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
London

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Agnete Jerichau
Holger Jerichau
Louise Jerichau
Marie Jerichau
Sophie Jerichau
Augusta Rudmose

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann beretter, at hun har travlt og formentlig først kan rejse fra London efter pinsen. Hun har modtaget plukkede blomster hjemmefra ilagt brevet og glædet sig over deres friskhed. Derudover fortæller hun, at beskeden om familiens ko, der var død, ikke overraskede hende, for hun havde forinden haft en fornemmelse af, at det netop ville gå sådan til.

TRANSSKRIFTION

London 17 Maj 1865

Min elskede Adolf

Du skal ikke mere klage over ulæselige Breve, men saa kan jeg heller ikke skrive saa meget, thi Tiden vil ikke rigtig slaae til, skjøndt jeg staaer tidlig op. Nu nærmer sig Tiden snart at jeg skal tænke paa min Afreise. Men jeg frygter dog at jeg neppe kommer afsted før den 31de Maj, og vil jeg da ikke kunne være hos Dig og Børn selve Pintsen over, men snart derefter, da jeg neppe kan naae længere end netop til Berlin. Ja min egen Ven, ikke alt kan alletider gaae efter Ønske, men saa gjælder det at takke for alt Godt

[2] og tro fast, at Alt endog vi slet ikke kunne forstaae det er til vor Bedste. Jeg arbejder fra Morgen til Aften med Menneskerne, om Dagen ved Staffeliot om Aftenen i Selskab, og er ofte dygtig træet, men har det i det hele taget ganske godt ligesom Myren der stadig tager fat paa ny og ufortrøden, hver gang Nogen træder hendes Bygning i Stykker, og jeg har det forud med Myren, at jeg med kjærlig Bevidsthed stadig arbejder for Mine og

[3] at Blikket ikke stedse dvæle ved Jorden, som Legemet hører til, men at den søger Himmelen og Kraften derved stedse bliver fornyet. — Postbuddet banker paa Electrisk farer de to hurtige Slag gennem Hjertet. — Det er Brev fra Dig fra alle mine Kjære! — Ja Gud skee Lov for Kjærligheden der forbinder Sjælene ud over det synlige Liv! og dog ere vi saa sandselige Mennesker at vi længes at see at føle. Det var saa yndigt at mærke Blomsternes Duft som havde gennemtrængt

[4] hele Brevet, det var saa deiligt at føle at Saften endnu var i dem thi de vare endnu fugtige og bøjelige. — Tænk at jeg havde den bestemte Anelse at Koen vilde dø? — er det ikke underligt? Jeg læste nemlig om et lignende Uheld, hvor Ejeren blev anklaget [for] at have solgt det uspiselige Kjød, og saa foer det i mig, vores Ko dør nu ogsaa efter Kalvningen. Men det er da et løjerligt dumt

Brev jeg skriver? — Jeg har idag drømt og meget uhyggelig om Marie¹, anden Gang at hun var løbet bort og var meget ulykkelig.

[Afslutning mangler]

Min egen søde Caroline² idag kun et Kyss i Brevet til Dig, Louise³, Sofie⁴, - Holger⁵ og Gusta⁶ og mange Hilsner til Caroline Petersen, [ulæseligt], Hanne og Ane⁷

¹ Marie Jerichau

² Agnete Jerichau

³ Louise Jerichau

⁴ Sophie Jerichau

⁵ Holger Jerichau

⁶ Augusta Rudmose

⁷ Caroline Petersen, [ulæseligt], Hanne og Ane er formodentlig ansatte i familien Jerichaus husholdning.

helt Brevet, det var en
deiligst at føle et Læff
anden var i dem thi
de vare enden faste og
køje lige. - I tænke at jeg
harde den bestemte Maade
at Køen vilde dø? -
er det ikke underligt?
Jeg tænke nemlig om et Lige
kønde Uld, hvor given
den anliget at have volde
det usædvanlige Kuld, og
en given det i mig, og
Kø over en given offer
Køningens. Men det er
da et køje Ligt, samt
Brev jeg kysse? - Jeg
har ikke brødt meget og
meget usædvanlig om Mure,
anden Læff, et køje var
Løbet best og var meget usædvanlig.

Side 17 Maj 1869
Min elskede Adolf
Du skal ikke mere klage over
ulæselige Breve, men saa kan
jeg heller ikke skrive saa
meget, thi Tiden vil ikke rigtig
slæbe sig, selv om jeg stæder
af og op. Nu nærmer sig
Tiden snart at jeg skal tænke
paa min Afreise. Men jeg
fortryder dog at jeg neppe kommer
afsted før den 31 de Maj,
og vil jeg da ikke kunne
være hos Dig og Kone eller
Pintsen over, men snart
derefter, saa jeg neppe kan
nu end velkom til Berlin.
Ja min egen Ven, ikke
alt kan altid den give de
Andre, men en god Alder.
Det er takke for alt godt
Hvem skal blive og se.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og for fatt at Alt endog
vi det ikke kunne fortælle
det endel over Bedele. Jeg
arbejder fra Morgen til
Aften med Stenarbejde
om Dagen ved Sæflet
om Aftenen i Selskab, og
er ofte Dybt træt, men
har det. Det hele sagt
ganske godt ligesom alle
der stadig tager fat på
mig og ufortøden, hver
gang nogen træder hendes
Fødder i Støbet, og
jeg har det forud med
Morgen, at jeg med
Gavlig Benvæthed stadig
arbejder for mine og
at Blikket ikke støder
Dovler ved Jorden, som
Lagmet bliver til, men
at den Søger Flittelen
i Kirken derud stede
bliver foraget. -
Postbudet bærer på
Elskensk forer de to kus-
tje Slag gjennem Kjøben-
Det er Brev fra Dig,
for alle mine Hæder. -
Du Gud ske Lov for
Ligvisigheden under fortæ-
der Galene ud over det
lynlige Liv. og Dig er
vi den værdifulde Mænd
at vi lægger et see at føle
det var en gudsagt, at
mange Blomsteres Duft
som havde gjennemtrængt